سخنراني در ستاد مشترك ارتش جمهوري اسلامي ايران - 9 /مرداد/ 1370

بسم‌الله‌الرحمن‌الرحيم

خداي بزرگ را سپاسگزاريم كه هرچه زمان پيشتر مي‌رود، نشانه‌هاي استحكام در بنيان نيروهاي مسلح جمهوري اسلامي ايران بيشتر آشكار مي‌شود. بحمدالله امروز ارتش در همه‌ي بخشهاي خود داراي استحكام، و در چشم مردم داراي محبوبيت و مورد اميدواري است و مي‌توان گفت كه در بهترين وضعيت خود پس از پيروزي انقلاب اسلامي قرار دارد. امروز ستاد مشترك ارتش جمهوري اسلامي ايران هم در وضعيت مطلوب و در جايگاه خود در مجموعه‌ي ارتش قرار دارد. اين، لطف الهي است.

مشكلات زياد بوده است; از آغاز پيروزي انقلاب تا امروز، مزاحمتها از جهات مختلف استمرار داشته است; اما اراده‌ي انقلاب و اراده‌ي والاي امام عظيم‌الشأنمان و خواست مردم، بر همه‌ي موانع و مزاحمتها و مزاحمها فايق آمد.

ارتش جمهوري اسلامي ايران، آنچه را كه امروز دارد، بايد قدر بداند; و به نظر من از همه چيز برتر در اين عرصه، جايگاه و پايگاه مردمي ارتش است.ارتش در تجربه‌ي جنگ تحميلي و پيش از آن، توانست جوهر اسلامي خود را در مواقع و مواطن بسياري نشان بدهد. البته نقصها و كاستيهايي هم بوده است; ولي فكر درست آن است كه اصل را همواره بر نقاط مثبت بگذاريم، راه را به‌سمت هدفها مشخص كنيم و با جديت بپيماييم. نقاط منفي، مشكلات و موانع، در يك حركت و راهپيمايي همراه با اراده، به خودي خود رنگ خواهد باخت و از بين خواهد رفت.

آنچه من به ارتش همواره توصيه كرده‌ام و امروز هم تكرار مي‌كنم، اين است كه ارتش بايد توان معنوي و مادي خود را روزبه‌روز افزايش بدهد. مهمتر از توان مادي، معنويت است; يعني روحيه و ايمان و عشق به مسؤوليت و تلاش جان‌فشانانه و فداكارانه در اين راه. هرجا ملت پشت سر ارتش و پشت سر مسؤولان باشد، آن‌جا موفقيت است. هرجا در هر نقطه‌يي از عالم كه مي‌بينيد ذلت و ضعف و ناتواني در مقابله‌ي با حوادث دشوار هست، علت اساسي آن است كه ميان دستهاي فعال نظام آن كشور و مردم فاصله است.

چرا امروز رژيم غاصب صهيونيستي، به پشتيباني امريكا و پول صهيونيستهاي عالم، مي‌تواند به ملتهاي عربي اين‌طور واضح زور بگويد؟ چرا بعد از گذشت دهها سال كه مسلمانان و توده‌هاي عرب، مذاكره‌ي با اسرائيل را ـ كه يك رژيم جعلي و بي‌ريشه و تحميلي و غاصب در منطقه است ـ تحريم مي‌كردند و آن را زشت مي‌شمردند، امروز متأسفانه فكر مذاكره در ميان عناصر سياسي و بسياري از دولتهاي عرب، تلقي به قبول مي‌شود؟ چون مردم حضور ندارند، چون دست مردم با دستهاي فعال آن كشورها همراه نيست، چون رژيمها به راهي مي‌روند و ملتها به راهي ديگر; نتيجه ضعف است. والا اگر رژيمهاي عربي كه امروز مذاكره‌ي با اسرائيل را قبول مي‌كنند، به ملتهاي خود متكي بودند، چرا احساس كنند كه ناچار و مجبورند با دشمن خانگي و غاصب سرزمين خود بنشينند و درمورد سرزمين مغصوب حرف بزنند؟ اگر ملتها را در صحنه راه مي‌دادند، اگر به عواطف و فكر و اراده و نيروي ملتها احترام مي‌گذاشتند، ملتها نمي‌گذاشتند كشورها و رژيمهاي عربي اين‌طور دچار ضعف بشوند.

مگر مسأله‌ي فلسطين و غصب اين سرزمين اسلامي از نيم قرن پيش تا امروز عوض شده است؟ مگر حقايق تاريخي و جغرافيايي قابل عوض شدن است؟ فلسطين، فلسطين است; سرزميني است اسلامي، متعلق به ملت و

مردم خود. دشمني بيايد خانه‌ي شما را غاصبانه تصرف بكند، بعد زورگويانه از شما بخواهد كه اين تصرف را امضاء كنيد! كدام ذلت از اين بالاتر؟!

موضع ما در مقابل اسرائيل، همان موضع هميشگي است. اسرائيل در منطقه، يك غده‌ي بدخيم سرطاني است كه بايد قطع شود و ريشه‌كن گردد. برخلاف تصور ظاهربينان كه به پشتيباني ابرقدرت امريكا از اسرائيل نگاه مي‌كنند و اين كار را محال مي‌دانند، اين كار محال نيست; اين شدني است و خواهد شد. ابرقدرتها جاودانه نيستند. قدرتهاي مادي، يك روز هستند و يك روز نيستند. ديروز قدرتي به نام اتحاد جماهير شوروي در دنيا به‌عنوان ابرقدرت بود; اما امروز نيست. اين صحنه‌ي تجربه‌ي تاريخ، پيش چشم ماست.

من گمان نمي‌كنم كه برخي از دولتهاي غيور عربي حاضر باشند اين ذلت را تحمل كنند; و نبايد بكنند، و ملتها به هيچ‌وجه تحمل نخواهند كرد. امريكاييها اگر خيال مي‌كنند كه مسأله‌ي خاورميانه را به اين شكل حل خواهند كرد، اشتباه مي‌كنند. آنها بايد بدانند هر رژيمي كه پشت ميز مذاكره با رژيم غاصب صهيونيست بنشيند، موقعيتش در ميان ملتش متزلزل خواهد شد و بي‌ثباتي در منطقه روزبه‌روز بيشتر خواهد گرديد.

ملتها راه خود را مي‌روند. رژيمهاي متضاد با ملتها، همان سرنوشتي را خواهند داشت كه ديروز در مذاكره‌كنندگان "كمپ‌ديويد" ديديم. حضور ملت پشت سر دولت، پشت سر ارتش و پشت سر دستها و بازوهاي كارآمد، اين خاصيت بزرگ را دارد كه ارتش و نيروي مسلح احساس قدرت مي‌كند; احساس غربت نمي‌كند. شما از اين امتياز برخورداريد; آن را حفظ كنيد.

چشم به خود بدوزيد، نه به بيگانه. ما براي ارتش و سپاه پاسداران انقلاب اسلامي، تجهيزات فراهم مي‌كنيم. ما نيروهاي مسلح خود را تا آن‌جا كه در وسع و قدرت ماست، با تمام توان تجهيز مي‌كنيم; اما توصيه‌ي دايمي ما اين است كه به ابتكار و به دست و بازو و تواناييهاي خود بينديشيد. نيروي زميني، نيروي هوايي و نيروي دريايي، در درون خود استعدادهاي فراواني دارند كه بايد از اين استعدادها حداكثر استفاده را بكنند، و بحمدالله مي‌بينيم كه امروز استفاده مي‌شود; اما روزبه‌روز اين را بيشتر كنيد. ستاد مشترك هم نقش هدايت‌كننده و هماهنگ‌كننده و تكميل‌كننده را نسبت به اين تلاشها در كل نيروهاي مسلح خواهد داشت.

اميدوارم كه ان‌شاءالله موفق باشيد و ارتش ما آن‌چنان ارتشي باشد كه شايسته‌ي ملت بزرگ و قهرمان ماست. به روح شهداي عزيز نيروهاي مسلح درود مي‌فرستيم و از درگاه پروردگار عالم براي آنها طلب مغفرت مي‌كنيم.
همچنين ياد امام بزرگوارمان، آن پيشاهنگ اقتدار و اراده‌ي الهي ملت ايران و آن معلم بزرگ آزادگي ملتهاي جهان را گرامي مي‌داريم و اميدواريم كه روزبه‌روز در راه امام و به سمت هدفهاي آن بزرگوار، همه‌ي ملت ايران و شما ارتشيان و همه‌ي نيروهاي مسلح موفق باشيد.

والسلام عليكم و رحمه‌الله و بركاته